

Egyházi Gyűjtemények Konferenciája

Kecskemét, 2023. július 3–5.

Idén nyáron a Kecskeméti Református Gyűjtemény látta vendégül a Kárpát-medence magyar egyházi gyűjteményeinek muzeológus, könyvtáros és levéltáros munkatársait, akik a 2009-ben Gyulafehérváron rendezett, egy Hunyad vármegyei kirándulással emlékeztetéssel tett találkozásuk után ismét együtt tartották éves vándorgyűlésüket. Az Egyházi Könyvtárak Egyesülése (EKE), a Magyar Egyházi Levéltárosok Egyesülete (MELTE) és az Egyházi Muzeológusok Egyesülete 2020-ban Pannonhalmára tervezett közös rendezvénye a koronavírus-fertőzés miatt elmaradt, és csak idén tudunk visszatérni az eredeti tervhez, immár Kecskeméten, ahol a felekezetek között régóta jó kapcsolat alakult ki. Több mint 150 kolléga vett részt a gazdag programon, közöttük nagyjából 70 könyvtáros, 60 levéltáros, 25 muzeológus.

Az új helyszínen lelkes és áldozatkész házigazdát találtunk a református egyházközösségben, főként az egyházközösségi könyvtár és levéltár vezetőjében, Bán Magdolnában, valamint munkatársaiban, Bíró Éva levéltárosban és Lipóthné Gyulai Anikó könyvtárosban. A vándorgyűlés egyes eseményeinek a református intézményekkel szomszédos piarista iskola adott helyet, amely a református kollégium mellett a résztvevők egy részének szállásul is szolgált.

A program 2023. július 3-án, hétfőn a szakmai egyesületek közgyűléseivel kezdődött. Az idén 30 éve alakult MELTE közgyűlésén a beszámoló elsősorban az egyesület kapcsolatairól (szakmai bizottságok, egyeztetések) és pályázatairól (a matricula.hu fejlesztése) szóltak. A közgyűlés fontos feladata volt az Alapszabály újabb módosításának elfogadása, mivel a 2022. évi budapesti közgyűlésen elfogadott szöveghez a Debreceni Törvényszék kiegészítéseket kért. Az új szöveg (amelyet 2023 szeptemberében a bíróság is elfogadott) elsősorban a hatályos jogszabályokhoz igazította az addigi eljárásrendet, részletesen szabályozva például a tisztújítást és a fegyelmi kérdéseket. „Leglátványosabb” eleme, hogy a MELTE új, rövidebb nevet kapott: Magyar Egyházi Levéltárosok Egyesülete.

A közgyűlés után a levéltárosok a református Ókollégium legfelső emeletén tettek látogatást Bíró Éva levéltáros kalauzolásával. Ott kapott helyet az egyházközösségi levéltár, némileg meglepő módon, mert ehhez statikai problémákat is meg kellett oldani. Az anyakönyvi és iskolai iratokon kívül itt őrzik letétként a Dunamelléki Egyházkerület több egyházmegyéjének iratait is. Az épület földszintjén működik az egyházkerület Ráday Múzeuma, amelyet a vándorgyűlés résztvevői ugyancsak meglátogattak.

Estére a házigazdák emlékeztetesen szép programmal szolgáltak. A nemrég felújított református templomban Mikes Sámuel baptista és Hajdich-Szmola Patrik evangélikus

lelkészek imádsága után Johann Sebastian Bach hat zsolnárfeldolgozását (Schüblerkorálok, BWV 645-650) adta elő Kovács Levente orgonaművész, a Grácics Kórus pedig Jámbor Zsolt vezényletével megszólaltatta a korálok német és magyar nyelvű változatát is. Az alkalmon Bán Béla református esperes hirdetett igét.

A vacsoránál néhány köszöntőre is sor került. A MELTE 30 esztendőös születésnapjára csak a tény rövid megidézésével emlékezett Koltai András elnök, aki azután a 75 éves Szögi Lászlónak adott át egy „lelki csokrot”, amelyet Bernád Rita (Gyulafehérvári Főegyházmegyei Levéltár) gyűjtött össze a MELTE tagjaitól, akik jórészt az ünnepelt tanítványai és barátai. Ezt egy díszes kötet és egy mézeskalács doboz is dokumentálta.

2023. július 4-én, a rendezvény második napján a református újkollégium dísztermében zajlott le a plenáris ülés, ahol az egyházi gyűjtemények közös konferenciáját tartották. Az előadások központi témáját a digitalizáció és a mesterséges intelligencia képezte.

Az első szekciót Bálint Ágnes (az EKE elnöke) elnöksége alatt Koltai András (a MELTE elnöke) bevezető jellegű előadása (*Digitális kihívások az egyházi gyűjteményekben*) indította. Földözte azt a folyamatot, amelynek során a kultúra területén egyre inkább az állam vette át az egyház szerepét. Idézte a római Szentszék azon megnyilatkozásait is, amelyek szerint a könyvtárak, levéltárak és múzeumok fönntartása „az Egyház evangelizáló küldetéséhez nagyon közel álló, mondhatnánk csaknem azzal azonos tevékenység” (Egyházi könyvtárak szerepe az Egyház missziójában, 1994). Ugyanezek a dokumentumok a nehézségekkel küzdő intézmények további működésének egyik lehetséges megoldásaként a centralizációt ajánlották, a helyi plébániai gyűjtemények begyűjtését, amelyre az egyházszervezet átalakulása miatt van szükség. Mindez azonban az értékmentés pozitívuma mellett a lokalitás elvesztésével jár. Ezért a centralizáció következő fázisában, a feldolgozás, a segédletkészítés után digitálisan hozzáférhetővé lehet (és kell) tenni a forrásokat a helyiek számára is. Kiemelte, hogy a digitális segédletekben fontos a szabványosítás. A levéltárak kapcsán megjegyezte, hogy a digitális világban az egyházi levéltárak talán versenyképesebbek, mert egyedi dokumentumokat őriznek. Bemutatta a müncheni érsekség digitális szakértője, Michael Volpert összeállítását, aki *Von Chaos zur Ordnung?* című írásában (Mitteilungen zu den Kulturgütern der Orden 2019:4) elemezte az egyes irattípusok archiválási lehetőségeit. Az előadó hangsúlyozta, hogy digitális tárhelyre és új kompetenciájú szakemberekre is szükség van, ami újabb költséget jelent, emellett azonban az egyházi gyűjteményeknek különösen figyelni kell arra, hogy a digitalizáció során ne váljanak személytelenné, hanem – Ferenc pápa intését követve (Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Budapest, 2023) – igyekezzenek megőrizni a humánitást, a kutatókkal való személyes kapcsolatot.

Ezt követően hangzott el a nap talán két legerdekesebb előadása. Takács Dániel (ELTE ÁJK Kari Könyvtár vezetője) a mesterséges intelligencia gyűjteményi szektorra gyakorolt hatásairól beszélt. Elsőként a fogalmat és az elnevezést járta körül. Véleménye szerint nem nevezhető valódi intelligenciának és Haraszti Miklóst idézve inkább a gépagy vagy műész elnevezések fejezik ki jobban a lényegét. Az MI nem feltételez öntudattal

rendelkező, gondolkodásra képes ész, hanem egy valószínűségszámítást végző matematikai algoritmus. Jelenleg olyat tud, ami már volt, a feltett kérdésre statisztikai választ ad, a tapasztalatokat rögzíti és elemzi. Forradalmi adatközvetítő technológia, mint egykor a könyvnyomtatás volt. Olyan általános eszköz, technológia, amely nem munkaterület-specifikus. Működése még készítői számára sem mindig ismert, sokszor a „fekete dobozhoz” hasonlóan, esetleges, véletlenszerűnek látszó válaszokat ad. A hatékony működéshez az algoritmusnak tanulási adatmennyiségre és folyamatra van szüksége, folyamatos korrekcióval. Probléma a betáplált adatok utóélete; új kérdésekkel a blokkolt információkat is kiadhatja. Az MI tehát kiválóan alkalmazható adatgyűjtő és adatfeldolgozó feladatokra, így katalogizálásra, témafigyelésre, témaajánló készítésére, plágiumkeresésre, tartalmi keresésre és tartalomszűrésre, amely segít abban, hogy a humán erőforrást megkíméljük a monoton és kellemetlen tartalmak feldolgozásától.

Almási Zsolt (Pázmány Péter Katolikus Egyetem BTK, tanszékvezető) elsősorban esztétikai és művészetelméleti megközelítésből vizsgálta a digitális technológia hatásait, különös tekintettel az eszközhasználat és a művészet kapcsolatára, valamint az alkotó autonómiájának és szerzőségének kérdésére. A vitát a fényképezés körül kialakult régi vitához hasonlította, amely úgy vetődött fel, hogy a fotográfia nyomán megszűnik a festészet és a valódi művészet. Az alapkérdés az, hogy művészet-e a prediktív képgenerálás. A vitás kérdésben az optimális megközelítés, hogy a művész az ember, az algoritmus pedig az eszköz. Egy jó, hatékony szöveges parancs (*prompt*) írása is komoly alkotói folyamat, és az a végtelen javaslatokból való szelektálás, az utómunka is. A technológia „fekete doboza” azonban nem áll a művész hatása alatt, az algoritmus mintha szabadon, nem determinisztikusan cselekedne, tudatlan próbálkozások sorozatát hajtja végre. A technológiának való kitettség azonban a művészet velejárója. Az ecset, a fényképezőgép ugyanúgy befolyásolja az alkotást. Az eszközzel együtt és annak ellenére él a művészet. A véletlenszerűsége alapozó, sztochatikus kísérleti művészetnek is van hagyománya. És az is előfordult egy berlini fotópályázaton, hogy az egyik alkotó algoritmussal generált képet adott be, amellyel díjat nyert. Az eredményhirdetés után közölte, hogy nem fogadhatja el, mert algoritmus segítségével készítette. Az eset nyomán képgenerációs különdíj bevezetését határozták el. Az MI használata ugyanígy felmerül a szövegalkotásnál is, például szakdolgozatok írásánál. Ez érinti az eszközhasználat korlátait, az önálló munka újabb határai még szabályozásra várnak. Fontos, hogy a technológia emberközpontú maradjon, mert az ember Isten képmása, és az isteni sugallat szerepe is meghatározó az alkotásban.

A második szekcióban *Harmati Béla* (az EME elnöke) elnöklésével néhány tanulságos digitális háttérű vállalkozást ismerhettünk meg. *Kómár Éva* (Magyar Nemzeti Múzeum Országos Muzeológiai Módszertani és Információs Központ, csoportvezető) a múzeumok online térben való megjelenését és a digitális technológiának a gyűjteményi feldolgozó munkában való alkalmazását vizsgálta. A műtárgyak azonosításában, katalogizálásában nagy segítség a digitális technológia, amelynek alkalmazása elengedhetetlen a hatékonysághoz: sokkal gyorsabban, sokkal nagyobb adatmennyiséget lehet így komplexen összevetni. Az előadó említette a Norvég Nemzeti Múzeum kezdeményezését.

A projekt során a *wikiart.org* adatbázison keresztül tanították be az algoritmust, amely aztán automatikus kulcsszavazásra volt képes a digitalizált képanyagon. A Rijksmuseum Rembrandt *Éjjeli őrjárat* című képe levágott részeinek rekonstruálásához használta fel a technológiát. Az előadó problémaként jelezte, hogy ha kevés az úgynevezett tanítóadat és javítási eset, amely alapján valószínűséget számíthat az algoritmus, akkor gyenge teljesítmény várható. Az adatgazda, azaz a gyűjtemény, a múzeum szerepe kiemelkedő. A hazai múzeumi viszonyokat tekintve megállapította, hogy kevés a jó minőségű tartalom és szolgáltatás. A 222 múzeum mindössze 9%-a biztosít tárgyleírással ellátott tartalmi hozzáférést. Közös adatterekre lenne szükség, amelyek tanító adatbázisként tudnának szolgálni. A műtárgyak története sokakat érdekel, a sikeres online jelenlét egyik pillére a műtárgyak kreatív és informatív bemutatása.

Bánki Zsolt (MNL Informatikai és Innovációs Igazgatóság, osztályvezető) a levéltári névtér projektet ismertette. A névtér adatbázisához szükséges a dolgok önazonos meghatározása és a pontos jelölők megadása. Az adatokhoz kapcsolati hálót is kell építeni. Névtéretet elsősorban intézmények építenek, de független kezdeményezések is vannak (például Magyar Életrajzi Kalauz, Celldömölki Könyvtár, OSZK Nemzeti Névtér, Geotaurus, Köztaurus). Nemzetközi példák: a Library of Congress, Getty Research szótárai. Az Országos Levéltár heterogén, történeti földrajzi névtéret fejleszt, amely négy adatforrásból merít. Fontos, hogy az adatbázis flexibilis és komplex legyen. Az adatok bevitelénél probléma a redundancia és a heterogenitás. Cél, hogy az adatokból szócikket lehessen generálni. Szükséges a validitás fenntartása és a tanító adathalmaz építése. Vizsgálni kell a hatékonyságot is, hogy a befektetett munka és energia támogatja-e, és egyáltalán valóban megkönnyíti-e a keresést. Kiemelt cél az adatok hitelessége, és hogy a publikált adat tartós legyen.

Szerényi Ildikó (MNL Informatikai és Innovációs Igazgatóság, főlevéltáros) az önkéntesség és a mesterséges intelligencia témájában tartott előadást. Ismertette a magyar részvételt a *digitaltreasures.eu* nemzetközi projektben. A program arra a társadalmi igényre igyekszik válaszolni, hogy a régi dokumentumokban nevekre is lehessen keresni. A máltai, norvég, spanyol, portugál résztvevőkkel megvalósuló program a HTR kézirat-felismerő program segítségével népesség-összeírások adatainak feldolgozását tűzte ki célul. A máltaiak például a kivándoroltak adatbázisán dolgoznak. A magyar fél az 1828-as országos adóösszeírás adatainak feldolgozását vállalta. Hagyományos módszerrel rendkívül időigényes és monoton lett volna a munka, mint ahogy ez technika hiányában az 1715-ös és az 1720-as összeírásnál történt. A digitális technikával jóval gyorsabban fel lehetett dolgozni az 1828-as összeírásról készített 170 ezer digitális felvételen található 2,8 millió nevet. A feldolgozás annak ellenére is nehéz volt, hogy az összeírás előrenyomatott táblázatokon készült, s az adatsorok egységes szerkezetűek. Így is 100 kézírást kellett felismerni, hiányzott az egységes helyesírás, valamint az egybefolyó sorok is komoly kihívást jelentettek. A munkafolyamat során először 400 oldal 8000 adatával tanítóhalmazt hoztak létre, amellyel az algoritmus dolgozni tudott. Egy spanyol háttérű szövegfelismerő szoftver (TranSkriptorium) segítségével alkották meg a kézírásfelismerő modellt. Az önkéntesek a validálás, hitelesítés fázisánál léptek be.

A program a bizonytalan kézírásos szövegrészeknél több lehetséges olvasatot is felkínált, a 70 fős önkéntes csoport tagjainak pedig a fotó alapján kellett kiválasztani a helyeset. A valószínűségi arányok által felkínált változatokat meg kellett feleltetni a valóságnak. A munka során a jelentkezőket a betanítás után folyamatosan támogatták, közös programokkal jó munkaközösséggé kovácsolták.

A szekció után *Toronyi Zsuzsanna és Odrobina László* a Görögkatolikus Hittudományi Főiskola, a Zsidó Egyetem és az Avicenna Intézet által tervezett közös vallástudományi képzést ismertették.

Délután a konferencia résztvevői különböző csoportokban ismerhették meg Kecskemét közgyűjteményeit és legfontosabb történeti emlékhelyeit, amelyet a Városházán kezdtek meg. A többségében levéltárosokból álló csoport Székely Gábor történész vezetésével az evangélikus és református templomok, valamint a régi zsinagóga és a Bozso-gyűjtemény mellett fölkereste a Magyar Nemzeti Levéltár (MNL) Bács-Kiskun Vármegyei Levéltárát, amelynek tevékenységét, kiállításait, kiadványait Gyenesei József igazgató mutatta be számukra.

A nap méltó módon zárult a református Újkollégium udvarán, amelyet a helyi református gyűjtemények munkatársai valóságos „mulatókertté” alakítottak. A nagyszerű hangulatot a színes lámpások, az irodalmi feldolgozásokat és dzsesszt játszó helyi zenekar, a különleges ételek és italok teremtették meg.

2023. július 5. a vándorgyűlés harmadik napja külön szakmai szekciókkal folytatódott. A levéltári szekcióra a Piarista Diákotthon közösségi termében került sor, meglehetősen feszített programmal. Meghívott előadóink közül *Gyenesei József* (MNL Bács-Kiskun Vármegyei Levéltára, igazgató) – tulajdonképpen előző napi kalauzolását folytatva – intézményük gyűjtőterületi munkájáról beszélt. 11 ezer ifm iratanyaguk van, emellett 11 ezer ifm kintlévőségről, főként tanácsi iratokról kell gondoskodniuk. Öt telephellyel rendelkeznek négy városban, és 278 iratképzőt ellenőriznek. A fő probléma az iratképzők tárolási nehézségei, az iratok torlódása.

P. Holl Adrien (Budapest Főváros Levéltára, főosztályvezető, főrestaurátor) előadása levéltárak tömeges fertőtlenítési, savtalanítási programját mutatta be, de a tőle megszokott lelkesedéssel beszélt egyéb állományvédelmi lehetőségekről is. Ismertette a Levéltári Kollégium fertőtlenítési munkabizottságának tevékenységét és jelenlegi célkitűzéseit. A savtalanításra azért van szükség, mert az 1870–1970 között lignin felhasználásával készített papírok lebomlanak, töredeznek, így még digitalizációjuk sem lehetséges. Segítséget jelent a savtalanítógép, amely rövid ideje az ÁBTL-ben és a BFL-ben működik. Eddig 302 ifm savtalanított anyagot tudnak felmutatni. A fertőzött iratokkal kapcsolatban kiemelte, hogy e téren nehezebb a helyzet, hiszen nincs speciális gép, és a fertőtlenítőanyagok hatékonyságában is eltérő álláspontok vannak (formalin fertőtlenítés, elgázosítás). Becslése szerint kb. 6000 ifm iratanyag semmisült már meg, de a helyzet folyamatosan romlik, versenyt futunk az idővel. Több intézmény kényszerült már kényszerselejtezésre. Programjuk bemutatása elérhető a BFL honlapján (e-learning.bparchiv.hu).

A következő blokkban az egyházi levéltárak gyűjtőterületi munkájába kaptunk rövid betekintést. *Koltai András* (Piarista Rend Magyar Tartománya Központi Levéltára, levéltárvezető) előadásában a katolikus levéltárügy e területének kérdéseit járta körül. Az Országos Katolikus Gyűjteményi Központnak beküldött jelentések alapján mutatta be a levéltárak eltérő helyzetét és gyakorlatát a plébániai és iskolai levéltárak kezelése terén. Ezt Szatmári Judit és Lackner Pál hosszabb hozzászólásai egészítették ki. *Szatmári Judit* (Ráday Levéltár, igazgató) a református levéltárak gyakorlatát ismertette, amelyben fontos szerepet kapnak az egyházkerületek és egyben a nagy kollégiumok levéltárai, ahol többnyire van kellő intézményi háttér. *Lackner Pál* (Evangélikus Országos Gyűjtemény, igazgató) bevezetésként elmondta, hogy a magyarországi evangélikus közösség többnyelvű. 1934-ig nem volt székhelye, az Ócsai Balogh Péter által 1812-ben megalapított gyűjtemény életét pedig nehezítette a folyamatos költözés. A könyvtári gyűjtemény 1921-ben jött létre, a múzeum 1979-ben, az EOGY 2017-ben. Az 1940-es években a németek szerették volna a gyűjteményt Németországba vinni, de végül maradt. 1945 után a lakosságcsere, a hadifogság, a kényszermunka és a diktatúra ismét megroppantotta az intézményrendszert. Jelenleg 250 önálló egyházközség van, 1950-ben 450 volt. Az aprófalvak elnéptelenedése is gond, így az elhagyott iratanyagokat gyűjtőpontokba kell szállítani. Mind az Evangélikus Országos Levéltár, mind a Ráday Levéltár esetében jelentősen korlátozza a lehetőségeket, hogy jelenleg egyiknek sincsen saját raktára.

Rövid szünet után *Ósz Előd* és *Tóth Levente* (Erdélyi Református Egyházkerület Gyűjtőlevéltára) szakmai szemmel igen érdekes előadásban ismertették az Erdélyi Református Egyházkerület új egyházközségi iratkezelési szabályzatát, amelynek célja, hogy helyben megfelelő körülmények között lehessen őrizni az iratokat. A levéltárosok rendszeresen végzik az iratok, a levéltári szekrények és a helyiségek ellenőrzését.

Lőrincsik Szilvia (Rozsnyói Püspöki Levéltár és Könyvtár) a rozsnyói püspöki gyűjteményeket mutatta be. A levéltárnak és könyvtárnak is otthont adó épületet a jezsuiták kollégiumából alakították püspöki székhellyé. A levéltár 300 ifm iratot őriz, a püspöki kancellária anyaga 1906-ig kronologikus, utána tematikus, de értékesek a püspöki konzisztórium jegyzőkönyvei is. 1821-től vannak meg az anyakönyvi másodpéldányok. Őrzik a rozsnyói ispotály, a népiskolák, a szeminárium, a gimnázium iratait is. Értékes a káptalani levéltár, amely a gótikus teremben található. Kutatóik az egyetemi és gimnáziumi tanárok, műemlékes szakemberek és helytörténeti kutatók közül kerülnek ki. A muzeális jellegű könyvtár állománya főként püspöki adományokból és magángyűjteményekből tevődik össze. Az előadás a résztvevők számára izgalmas újdonságot jelentett, hiszen ez a szlovákiai gyűjtemény évtizedeken át szinte ismeretlen volt a magyar levéltárosok számára, de az utóbbi évek munkájának köszönhetően ismét fontos kulturális kapcsolatokat teremthet.

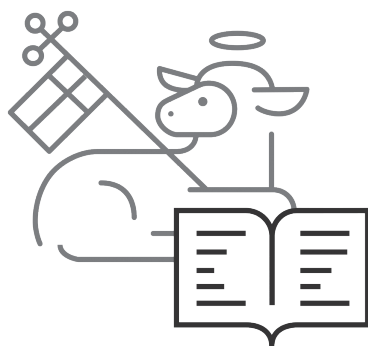
A szekció végén két fiatal, jól felkészült kolléga mutatta be történeti kutatómunkáját. *Benei Bernadett* (Egri Főegyházmegyei Levéltár és Eötvös Loránd Kutatási Hálózat) 17–18. századi magyarországi latin történetírókkal és műveikkel foglalkozik. Révay Péter Szent Koronáról szóló kéziratának kiadásában és Bél Mátyás művének kritikai kiadásában vett részt. Emellett felkérték történész szakértőnek a Csepellény György bol-

doggá avatási peréhez szükséges történelmi szakvélemény elkészítéséhez. A pálos szerzetes halálával kapcsolatban sok új forrást sikerült feltárnia.

Tasnádi István (Kolozsvár) az erdélyi református püspöki intézmény történetéről készülő disszertációjának eredményeit ismertette. Az intézmény különlegessége, hogy a nyugati református egyházban nincs püspök. A püspöki feladatok és hatáskörök leírását a geleji kánonok adják, valamint Bod Péter Szmirnai Szent Polikárpról szóló kommentárja. A levéltári források használatát nehezíti, hogy a püspöki levéltár 1848-ban megsemmisült. A főkonzisztórium irataiban, a zsinati határozatokban, püspöki önéletrajzokban lehet forrásokat találni. Végül azt vizsgálta, hogy kiből lett Erdélyben református püspök. A fő szempont az adminisztrációs készség volt, több esetben a zsinati főjegyző lett a püspök, aki Bécs felé is tudta képviselni az egyházat.

A konferencia résztvevői különleges és tanulságos három napot töltöttek el a vándorgyűlés keretei között. Nemcsak a megszokott kollégákkal találkozhattak, hanem bepillantást nyerhettek a többi gyűjteményi ág és a helyi református egyház világába is.

Rétfalvi Balázs – Koltai András

Képmellékletünkben az idén 30 éves Magyar Egyházi Levéltárosok Egyesülete vándorgyűlésének eseményeiből idézünk fel néhány pillanatot.

Fotók: Kóka László (105/1), Balogh Ferenc (105/2-3, 107/1, 108/1-4), Varga Mátyás (106/1-2), Bernád Rita-Magdolna (107/2-3)

A Levéltári Szemle szerzőinek figyelmébe!

A Levéltári Szemle aktuális közlési és hivatkozási szabályzata, valamint a levéltáros interjúkra vonatkozó útmutató elérhető a Magyar Levéltári Portálon:

[https://archivportal.hu/index.php/egyesulet/
leveltari-szemle/](https://archivportal.hu/index.php/egyesulet/leveltari-szemle/)

Kérjük jövőendő szerzőinket, hogy kéziratuk elkészítésénél ezen útmutatókat vegyék figyelembe!

A borítóhoz az Egyházi Gyűjtemények Konferenciáján,
Varga Máttyás által készített fényképeket használtuk fel.

600 Ft

WWW.ARCHIVPORTAL.HU/LEVELTARI-SZEMLE